

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Amihalachioaie Gheorghe în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019 și sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 15 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Moldoveanu Andrei Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx or. Xxxxx str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 07.11.2018-15.12.2018*
2. *instanța de apel: 31.01.2019-26.02.2019*
3. *instanța de recurs: 19.04.2019 - 26.06.2019*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 15 decembrie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Moldoveanu Andrei Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 287 alin. (3) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentința a fost recunoscut vinovat și condamnat Dolina Ruslan, însă în privința acestuia hotărârile nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la data de 29 august 2018, aproximativ la ora 14:00., Moldoveanu A. împreună cu Dolina R. și Putinica E., aflându-se pe stadionul liceului „Dante Alighieri”, situat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, acționând din intenții huliganice, a provocat un conflict cu Raicu Vladimir, după care, având un comportament agresiv, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, a încălcat grosolan ordinea publică și urmărind scopul demonstrării în public a supremației fizice, i-a aplicat lui Raicu Vladimir mai multe lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, cauzându-i dureri fizice.

Ulterior, continuând intențiile sale ilegale și infracționale, având un comportament agresiv și neadecvat, numind pe Raicu Vladimir cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat 4 lovituri cu cuțitul în regiunea toraco-abdominală, în regiunea fesei stângi, în regiunea coapsei stângi și gambei drepte, cauzându-i în conformitate cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 201803D2070 din 19.10.2018, vătămare corporală gravă.

Tot Moldoveanu A., în perioada de timp, locul și circumstanțele descrise supra, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, având scopul vătămării grave a integrității corporale și a sănătății persoanei, intenționat, i-a aplicat lui Raicu V. mai multe lovituri cu mâinile și picioare peste diferite regiuni ale corpului, după care, în vederea realizării intenției sale criminale, i-a aplicat lui Raicu V. 4 lovituri cu cuțitul în regiunea toraco-abdominală, în regiunea fesei stângi, în regiunea coapsei stângi și gambei drepte, cauzându-i în conformitate cu concluziile raportului de expertiză medico-legală nr.201803D2070 din 19.10.2018, vătămare corporală gravă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Amihalachioaie G. în numele inculpatului Moldoveanu A., care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea pedepsei stabilite pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de alin. (1) al art. 151 Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și în limitele instituite de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și a-i stabili lui Moldoveanu A. pedeapsa minimă în mărime de 3 ani și 8 luni, iar conform alin. (1) al art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat:

- instanța de judecată foarte detaliat și concret s-a expus în conținutul sentinței emise în speță cu privire la noțiunea și scopul pedepsei penale, individualizarea pedepsei, circumstanțele atenuante, lipsa circumstanțelor agravante, indicând că reține căința sinceră a inculpatului de cele comise și regretul față de consecințele faptei sale, vârsta fragedă a acestuia, nu a împiedicat desfășurarea acțiunilor procesuale efectuate în cazul dat, însă în concluzie instanța eronat a indicat: „La stabilirea pedepsei inculpatului Moldoveanu A., instanța de judecată a luat în considerare faptul că acesta se căiește sincer de cele comise, precum și faptul că deși anterior a fost judecat, nu a concluzionat pentru sine pericolul social al faptelor comise anterior, astfel că a continuat activitatea infracțională”;

- în conținutul sentinței anterior a fost menționat, că nu s-au stabilit circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 Cod penal, dar numai circumstanțe atenuante, prevăzute de art. 76 Cod penal;

- instanța de judecată, contrar prevederilor lit. a) alin. (1) al art. 77 Cod penal, neîntemeiat a recunoscut ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei inculpatului Moldoveanu A., că acesta anterior a fost judecat, fără a concretiza prevederile legale privitor la faptul că acesta anterior a fost judecat și dacă

antecedentele penale au fost sau nu stinse și care sunt urmările în cazul stingerii antecedentelor penale și prevederile concrete stipulate în conținutul lit. a), alin. (1) al art.77 Cod penal;

- instanța de fond nu s-a expus în sentință cu privire la opinia părții apărării la stabilirea măsurii de pedeapsă, reieșind din faptul că în cauză au fost stabilite numai circumstanțele atenuante și în conformitate cu prevederile alin. (1) al art. 78 Cod penal, unde este stipulat cert, că în cazul dat pedeapsa poate fi redusă pînă la minimul prevăzut de articolul corespunzător;

- măsura de pedeapsă de 5 ani și 6 luni este una prea aspră și nu corespunde tuturor circumstanțelor cauzei în speță, iar instanța de judecată ilegal a luat în considerare și a indicat ca circumstanță agravantă, care a fost unica la numirea pedepsei stabilite și care a influențat negativ la stabilirea mărimii acestei pedepse. Mai mult ca atît, instanța de judecată la stabilirea măsurii de pedeapsă inculpatului Moldoveanu A. nu s-a expus asupra personalității acestuia și care se află într-o stare precară de sănătate și are necesitate de susținere medicală zilnică (vezi fișa medicală), are la întreținere mama de vîrstă pensionară, nu are loc permanent de lucru, dar muncește cu ziua foarte frecvent.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate.

Instanța de apel a stabilit că instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Astfel, conform art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunile săvârșite de către Moldoveanu A., în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor grave. Ca circumstanță atenuată, stabilită de art. 76 din Codul penal, în privința inculpatului s-a reținut: recunoașterea vinovăției și căința sinceră. Circumstanțe agravante stabilite de art. 77 din Codul penal, în privința inculpatului nu s-au reținut.

Instanța de apel a menționat că în prezenta speță, inculpatul a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa inculpatului a fost redusă cu o treime de la limita de pedeapsă prevăzută de lege și a considerat justificat că scopul pedepsei aplicate în privința lui Moldoveanu A. poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare în baza art.287 alin. (3) Cod penal, pe un termen de 2 (doi) ani; în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, pe un termen de 5 (cinci) ani, iar în baza art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Moldoveanu A. i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani 6 luni,

cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, considerându-se inclusiv și de către instanța de fond, că aceasta este o pedeapsă echitabilă.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, prima instanță corect și rațional i-a aplicat lui Moldoveanu A. pedeapsa în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate 5 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont și de faptul că dânsul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, potrivit căruia inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Din aceste considerente, instanța de apel a stabilit că pedeapsa închisorii, numită de către instanța de fond, nu poate fi alta, decât cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța de apel a considerat corectă concluzia de aplicare a pedepsei închisorii, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate pe un termen de 5 ani 6 luni de către instanța de fond, deoarece inculpatul, anterior a mai comis infracțiuni, fiind în același rând condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului, ultima dată pentru comiterea unui jaf și anume: prin sentința Judecătoreiei Centru, mun. Chișinău din 15.12.2011 a fost condamnat și i-a fost stabilită pedeapsa în baza art. 187 alin. (2) Codul penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an (f. d. 71), ceea ce denotă faptul că dânsul nu a stat pe cale corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni contra ordinii publice și contra vieții și sănătății persoanei, iar pedepsele anterioare nu au dus la scopul prevăzut de lege: de îndreptare și corectare a lui, or, dânsul a continuat săvârșirea multiplelor infracțiuni și după condamnare, comițând infracțiuni și fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei închisorii, iarăși a comis un concurs de infracțiuni.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar declarat de către avocatul, Amihalachioaie G. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, în partea pedepsei stabilite pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin.(1) al art. 151 Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță și în limitele instituite de prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, a-i stabili lui Moldoveanu A. pedeapsa minimă în mărime de 3 ani și 4 luni închisoare, iar conform alin. (1) al art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea recursului ordinar invocă:

-au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, unde este stipulată obligația instanței de apel să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- în conținutul apelului a fost invocată ca circumstanță în favoarea acuzatului la stabilirea măsurii de pedeapsă, comportamentul neadecvat al părții vătămate, care personal a declarat că era în stare de ebrietate, că anume el s-a exprimat cu cuvinte urâte în adresa lor, iar după ce a fost bătut a plecat, însă s-a întors înapoi pentru a returna un telefon mobil pe care l-a luat întâmplător de jos și anume după aceasta a fost lovit cu cuțitul;

- în conținutul apelului s-au expus la prevederile art. 78 Cod penal, de care nu s-a ținut cont la stabilirea pedepsei în baza art. 151 alin. (1) Cod penal;

- în conținutul apelului a invocat că instanța de fond eronat a calificat ca circumstanță agravantă faptul că Moldoveanu A. anterior a fost judecat și că această circumstanță a influențat esențial la stabilirea măsurii de pedeapsă, iar prima instanță nu a luat în considerație că antecedentele penale sunt stinse;

- unicul temei legal la stabilirea pedepsei a fost faptul că anterior a fost judecat, însă această circumstanță nu poate influența stabilirea mărimii pedepsei, atunci când în speță sunt doar circumstanțe atenuante, ce permit a numi o pedeapsă minimă pentru infracțiunile comise, asupra cărui fapt instanța de apel nu s-a expus;

- în speță au fost stabilite numai circumstanțe atenuante, personalitatea și vârsta inculpatului, starea precară a sănătății, care necesită susținere medicală zilnică, are la întreținere mama de vârstă pensionară, se căiește sincer și regretă cele întâmplate, totodată comportamentul părții vătămate, care a creat starea de conflict, fiind în stare de ebrietate.

În drept, recursul declarat este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept la aplicarea pedepsei inculpatului, argumentându-și suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite inculpatului, ținându-se cont de principiile generale de aplicare a pedepsei și criteriile generale de individualizare a acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Recurentul invocă drept temeiuri pentru recurs pct. 6) și 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; precum și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din textul recursului, Colegiul penal atestă că, autorul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă recurentul critică hotărârile adoptate privind stabilirea pedepsei prea aspre inculpatului, în partea pedepsei aplicate pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de alin. (1) art. 151 Cod penal.

Instanța de recurs consideră, că temeiurile de casare invocate, nu sunt incidente în cauza dată, iar instanța de apel și-a motivat decizia, în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelului declarat de avocat, acordând deplină eficiență și prevederilor art. 61 și 75, 78 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii articolelor 287 alin. (3) Cod penal, art. 151 alin. (1) Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, din care considerent instanța de recurs respinge argumentul recurentului precum că în speță au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală.

Prin urmare, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

De asemenea, Colegiul penal evidențiază, că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, prin urmare prima instanță a admis această solicitare și a examinat cauza în procedura simplificată în corespundere cu prevederile legale.

În continuare, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța urmează să ia în considerare atât prevederile din alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75-88 din Cod penal care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

În acest context, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitate infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Din motiv că, legiuitorul nu a concretizat din care limite urmează a fi redusă pedeapsa – din limita maximă sau minimă, prevăzută în sancțiune, prin Hotărârea Plenului CSJ nr. 13 cu privire la aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești din 16.12.2013, analizând sintagma „*limitelor de pedeapsă prevăzută de lege*”, a fost dedus că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa, în cazul în care este închisoarea, se reduce cu o treime din maximul și din minimul prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că, sancțiunea în baza căruia a fost condamnat inculpatul, prevede conform art. 287 alin. (3) Cod penal, pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani, iar conform art. 151 alin. (1) Cod penal, pedeapsă cu închisoare de la 5 la 10 ani.

Prin urmare, în speța dată, în conformitate cu alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, prin reducerea limitelor minime și maxime de pedeapsă cu o treime, se stabilește noua limită minimă și maximă de pedeapsă sub formă de închisoare, care pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, este de la 2 ani la 4 ani și 8 luni, iar pentru infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, este de la 3 ani 4 luni la 6 ani 8 luni.

În prezenta cauză penală, Colegiul penal reține, instanțele de fond au ținut cont de faptul că infracțiunile săvârșite de Moldoveanu A. fac parte din categoria celor grave, ca circumstanță atenuată, stabilită de art. 76 din Codul penal, în privința inculpatului s-a reținut recunoașterea vinovăției și căința sinceră, iar circumstanțe agravante stabilite de art. 77 din Codul penal, în privința inculpatului nu s-au reținut, totodată acesta are o vârstă fragedă, de faptul că acesta a fost anterior condamnat pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului, ultima dată pentru comiterea unui jaf și anume: prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15.12.2011, în baza art. 187 alin. (2) Codul penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 90 din Codul penal, pedeapsa

aplicată a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 1 an (f. d. 71), ceea ce denotă faptul că dânsul nu a stat pe cale corectării și reeducării, n-a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni contra ordinii publice, contra vieții și sănătății persoanei, iar pedepsele anterioare nu au dus la scopul prevăzut de lege, de corectare a lui.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal respinge critica recurentului precum că a fost reținută ca circumstanță agravantă faptul că Moldoveanu A. anterior a fost judecat și că această circumstanță a influențat esențial la stabilirea măsurii de pedeapsă, or instanțele de fond au menționat că în cauză nu au fost reținute careva circumstanțe agravante, însă acestea au ținut cont de personalitatea inculpatului care anterior a mai fost în conflict cu legea, astfel nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență.

Conform art. 78 alin. (1) Cod penal, în cazul în care instanța de judecată constată circumstanțe atenuante la săvârșirea infracțiunii, pedeapsa principală se reduce sau se schimbă după cum urmează: a) dacă minimul pedepsei cu închisoare prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod este mai mic de 10 ani, pedeapsa poate fi redusă pînă la acest minim. La literele a) și b) alin. (1) art. 78 Cod penal, se omite caracterul obligatoriu atenuării pedepsei principale, și se stabilește doar dreptul instanței de judecată de a reduce pedeapsa.

Astfel, Colegiul penal atestă, că instanțele de fond just la stabilirea pedepsei inculpatului au ținut cont de toate circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului, menționate și în cererea de recurs, au redus pedeapsa sub formă de închisoare aplicată inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 2 ani închisoare, care este limita minimă prevăzută de lege, iar în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, pînă la 5 ani închisoare, fiind prerogativa acesteia de a stabili, cât de aproape de limita de jos trebuie să fie redusă pedeapsa.

Mai mult ca atât, referitor la aceea, că pedeapsa aplicată sub formă de 5 ani închisoare pentru infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, este prea aspră, Colegiul penal menționează că instanțele de fond au aplicat inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, totodată această instanță nefiind obligată să-i aplice inculpatului limita minimă a pedepsei prevăzute cu închisoare. La fel, instanța de recurs consideră că, pentru săvârșirea infracțiunilor imputate prin rechizitoriu inculpatului, prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pedeapsa stabilită acestuia, mai aproape de limita minimă prevăzută de pedeapsa respectivă a infracțiunilor imputate - 5 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă și se încadrează în limitele prevăzute de lege și rigorile stipulate de alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal statuează că, termenul pedepsei stabilit inculpatului de către instanțele de judecată și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect și în așa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare,

iar aplicarea unei pedepse mai blânde, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul penal statuează, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care face referire recurentul, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Amihalachioaie Gheorghe în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Moldoveanu Andrei Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 25 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie